

KEĎ STE BOLI ŠTUDENTKOU TEJTO ŠKOLY, AKÉ STE MALI SNY A VÍZIE?

Keď som bola na zdravotke a hlavne, už keď som maturovala, tak som chcela veľa cestovať, poznávať svet a učiť sa jazyky. Dovtedy sme sa učili len ruštinu, veľmi ma lákala angličtina, ale aj ostatné. Mojmým snom bolo študovať na VŠ a naučiť sa aspoň 2 cudzie jazyky, a to sa mi vlastne aj podarilo. Na vysokú školu som chodila na pedagogickú v Banskej Bystrici. Po troch rokoch som odišla do Anglicka, kde som neskôr pracovala ako zdravotníčka v rodine arabského šejka. To trvalo 4 roky. Môžem povedať, že v tomto smere sa mi sny naplnili úplne do bodky, pretože som videla obrovský kus sveta, precestovala som rôzne krajiny, poznala kultúry a naučila som sa plynule po anglicky a po španielsky. Dnes sa tým živím.

VENUJETE SA HERECTVU, PREČO TEDA UČÍTE NA TEJTO ŠKOLE?

Herectvo, réžia a divadlo - to sú len hobby aktivítky. Človek musí byť z niečoho živý. Ja som na zdravotke najradšej zo všetkého. Je to pre mňa taká kolíska, oáza pokoja. Zdravotka je miesto, kde sa cítim šťastná. Sme výborný kolektív a moji kolegovia vždy mali pochopenie

pre moju prácu, všemožne ma v tom podporovali. Pán riaditeľ sám hovorí, že sme síce stredná zdravotníčka, ale škola a ako škola plníme aj funkciu naplnenia záujmových činností a medzi ne patrí aj divadlo. Úžasné divadelné projekty vznikli práve na pôde zdravotníckej školy v spolupráci s Jankou Kurucovou. Veľmi ma podporuje aj Anička Fireková, naša sekretárka, ale aj ostatné kolegyne, ktoré majú veľké srdce, pochopenie pre mňa a pre všetko, čo robím v súvislosti s divadlom. Sú voči mne tolerantné, keďže bývam často zasnená na oblačíku divadla a umenia.

NECHCELI BY STE SA HERECTVOM ŽIVIŤ?

Boli chvíle, keď som sa herectvom živiť chcela, bolo to ešte pred zdravotníckou školou, ale v tej dobe to neprichádzalo do úvahy, nebolo toľko možností. No dnes to vnímam ako pozitívum. Môžem to robiť na amatérskej úrovni a dobre, možno by som vôbec nebola úspešná herečka.

VIDÍTE NEJAKÚ PODOBNOSŤ MEDZI STÁTÍM NA PÓDIU A PRED TABUĽOU, ČI PRED ŽIAKMI? JE V TOM NEJAKÁ SÚVISLOSŤ?

Samozrejme, Sofi, ty to vieš veľmi dobre. Si mojou študentkou, tak vieš, že do vzdelávania počas hodiny zapájam aj spev, aj šepot, aj recitovanie, aj trošku teatra. Musí to tak byť, pretože tak ako v dobrom divadle výsledkom je zážitok, na dobrej hodine musí byť výsledkom nejaká vedomosť a aj zážitok. A pocit spokojnosti mám vždy iba vtedy po hodine, keď vidím, že žiaci si povedia - škoda, že už zvoní. Ja viem, že možno mám naivnú predstavu, ale ja si vždy myslím, že si to povedia.

ČO SI MYSLÍTE O DNEŠNEJ MLÁDEŽI? AKÉ JE V POROVNANÍ NAPRIKLAD S ČASMI, KEĎ STE BOLI V NAŠOM VEKU VY?

Mládež je stále rovnaká, odkedy je ľudstvo ľudstvom. Mladí boli vždy rovnako mladí, blázniví, samostatní, ambiciózní, jednoducho aj trochu drzí. To k tomu patrí. Vôbec nie sú iní, ako sme boli my. Čo je pre vás možno teraz ťažšie, to je situácia v rodinách, pretože rodiny sú ovplyvnené a zasiahnuté nezamestnanosťou, niektorí žijete v neúplných rodinách, mnohí rodičia pracujú v zahraničí, žijete so starými

